(ఈ కథని మాతా అమృతానందమయి జెనీవాలోని ఆధ్యాత్మిక మహిళా లీడర్స్ సభలో చెప్పింది. మనకి వచ్చే దుఃఖాలన్నీ చిన్నప్పటి నించి మనం వాటి అనుభవాలకి బానిస అవడం వల్లనే పై కథలోని ఏనుగులా అనుభవిస్తాం)

174. అద్దంలో నువ్వు

ఓ పిసినారి ధనవంతుడు ఓ మఠాధిపతిని దర్శించడానికి వెళ్ళాడు. ఆ మఠాధిపతి అతన్ని ఓ కిటికీ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళి చెప్పాడు.

"అద్దంలోంచి బయటకి చూడు. ఏం కనిపిస్తోందో చెప్పు."

"మగవాళ్ళు, ఆడవాళ్ళు, పిల్లలు కనిపిస్తున్నారు." చూసి జవాబు చెప్పాడు అతను.

మఠాధిపతి తర్వాత అతన్ని పక్కనే వున్న నిలువుటద్దం ముందుకి తీసుకెళ్ళి అడిగాడు.

"ఇప్పుడు ఏం కనిపిస్తోంది?"

"నేనే కనబడుతున్నాను."

"గమనించు. కిటికీకి ఓ గ్లాస్ వుంది. ఈ అద్దం కూడా గ్లాసే. దీని వెనక భాగానికి కొద్దిగా వెండిని పూసారు. దాంతో నువ్వు ఇతరులని చూడటం ఆగిపోయి, నిన్ను నువ్వే చూసుకుంటున్నావు. దీన్ని గురించి ఆలోచించు. నీకు ఏదైనా మంచి స్ఫురించవచ్చు."

తన సంపద తనకే పరిమితం కావాలి తప్ప, ఇతరులకి చెందకూడదన్న తన స్వభావాన్ని ఆ మఠాధిపతి నర్మగర్భంగా చెప్పాడని ఆ ధనవంతుడికి అర్థమైంది. ఆ ప్రవచనంతో అతని ప్రవర్తనలో మార్పు వచ్చింది. అద్దం వెనక గల ఆ వెండి పొరని తుడిచేసి, ప్రపంచాన్ని చూడటం అలవరచుకున్నాడు. దాంతో బీదలకి దానం చేయడం మొదలెట్టాడు.